

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 22.7.2008
KOM(2008) 481 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

**Osmé sdělení o uplatňování článků 4 a 5 směrnice 89/552/EHS „Televize bez hranic“
ve znění směrnice 97/36/ES za období 2005–2006**

[SEK(2008) 2310]

1. Úvod

Toto sdělení je vypracováno podle čl. 4 odst. 3 směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání¹ ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997² (směrnice „Televize bez hranic“, dále jen „směrnice“). V tomto sdělení Komise poosmé od přijetí směrnice podává zprávu o uplatňování článků 4 a 5 směrnice, nyní za období 2005–2006. Tato zpráva je založena na statistických výkazech členských států o dosahování podílů uvedených ve zmíněných člancích každým z televizních programů, které spadají do jejich pravomoci, a předkládá stanovisko Komise k uplatňování těchto ustanovení, včetně hlavních závěrů vyplývajících ze zpráv členských států.

Účel těchto zpráv vypracovávaných jednou za dva roky je dvojitý. Zaprvé Komise upozorňuje ostatní členské státy, Evropský parlament a Radu, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů na statistické výkazy členských států. Zadruhé je jejím cílem ověřit, zda jsou v členských státech řádně uplatňována opatření na podporu evropské a nezávislé produkce.

Poprvé jsou v této zprávě předloženy statistické výkazy deseti členských států, které přistoupily k Evropské unii (EU) dne 1. května 2004, a tyto výkazy jsou zhodnoceny za celé referenční období zprávy (2005–2006)³. Dále je třeba poznamenat, že články 4 a 5 (a zvláště článek 4) jsou úspěšně uplatňovány v měnícím se audiovizuálním prostředí: poprvé jsou ve zprávě jednoho členského státu uvedeny kanály vysílající ve formátu digitálního obrazového vysílání do kapesních terminálů (DVB-H)⁴.

Další podrobné informace lze nalézt v devíti podkladových dokumentech k pracovnímu dokumentu útvarů Komise, který je přiložen k tomuto sdělení. Pracovní dokument také obsahuje statistické údaje, které za referenční období poskytly dva nové členské státy, které přistoupily k EU dne 1. ledna 2007, Bulharsko a Rumunsko⁵. Ačkoli tyto členské státy neměly povinnost předložit zprávy za referenční období, rozhodly se své statistické výkazy poskytnout dobrovolně.

2. STANOVISKO KOMISE K UPLATŇOVÁNÍ ČLÁNKŮ 4 A 5

2.1 Obecné poznámky

2.1.1 Články 4 a 5 ve vztahu k evropské audiovizuální oblasti

Evropská audiovizuální oblast se neustále rozšiřuje. Každý rok na evropský trh vstupuje více subjektů televizního vysílání a kanálů, což vede k větší roztržitosti divácké obce. Počet

¹ Úř. věst. L 298, 17.10.1989.

² Úř. věst. L 202, 30.7.1997.

³ V posledním (sedmém) sdělení (KOM(2006) 459 v konečném znění) byla podána zpráva o plnění požadavků článků 4 a 5 těmito deseti novými členskými státy pouze za příslušnou část referenčního období, konkrétně od 1. května do 31. prosince 2004.

⁴ Itálie ve své zprávě uvedla čtyři takové kanály. Viz podkladový dokument 4, pracovní dokument útvarů Komise, který je přiložen k tomuto sdělení, SEK (v konečném znění) XYZ (dále jen „pracovní dokument“), s. 88.

⁵ Viz podkladový dokument 5 pracovního dokumentu.

kanálů v EU, na které se vztahují⁶ články 4 a 5, který se zvýšil z 584 kanálů v roce 2003 na 765 kanálů v roce 2004, opět vzrostl na 949 kanálů v roce 2005 a 1096 kanálů v roce 2006⁷. To představuje nárůst počtu kanálů, na které se vztahují články 4 a 5, za období čtyř let (2003–2006) o 512 kanálů, čili o 88 %. Tento trend nelze vysvětlit pouze rozšířením EU v roce 2004 (které v roce 2004 znamenalo 111 nových kanálů, jejichž počet vzrostl v roce 2006 na 155): i státy EU-15 zaznamenaly výrazné zvýšení, a to o 357 nových kanálů od roku 2003, což představuje nárůst o 61 %⁸. To odráží soustavný nárůst tvorby evropských televizních programů, a tudíž i trvalou životaschopnost evropského audiovizuálního průmyslu⁹.

Zároveň tento vývoj poukazuje na narůstající roztržitost evropské divácké obce. Podíl diváků „primárních“ kanálů se snížil a stále menší počet kanálů je schopen přitáhnout významný podíl diváků. Hlavní vnitrostátní trhy, jako jsou Německo, Francie, Itálie a Spojené království, jsou touto stále se zvyšující roztržitostí¹⁰ ovlivněny jako první.

2.1.2 Způsoby provádění a kontroly ze strany členských států

Metodika a intenzita kontroly se mezi různými členskými státy podstatně liší¹¹. Pohybují se od pouhých odhadů a průzkumů až po pravidelné kontroly programové skladby a posouzení vybraných ukávek vysílání. V některých členských státech jsou za shromažďování údajů a jejich analýzu odpovědné nezávislé regulační orgány nebo vládní resorty, zatímco v jiných jsou tímto úkolem pověřeny soukromé firmy zabývající se průzkumy. V řadě členských států se kontrolní subjekty opírají o statistické výkazy předložené subjekty televizního vysílání a omezují se na křížové kontroly těchto výkazů s údaji, které mají k dispozici.

Během referenčního období většina členských států Komisi poskytla vyčerpávající informace. Po vysvětlení příslušnými subjekty byla Komise schopna požadované údaje zpracovat. Došlo k podstatnému zlepšení kvality podávání zpráv, což se odráží v počtu kanálů uvedených ve zprávách.

Nicméně zprávy některých členských států uvedly dosti vysoký počet deseti nebo více kanálů, pro které nebyly sděleny žádné údaje týkající se buď evropských děl nebo nezávislé produkce či obou¹². Komise znovu opakuje, že oznamovací povinnost podle čl. 4 odst. 3 směrnice se vztahuje na „každý z televizních programů, které spadají do pravomoci dotyčného členského státu“ bez ohledu na jeho způsob přenosu nebo podíl diváků¹³. Povinností každého členského státu je poskytnout úplný seznam všech kanálů, na které se vztahují články 4 a 5 směrnice,

⁶ Viz ukazatel 1, podkladový dokument 1 pracovního dokumentu.

⁷ Viz podkladový dokument 2 pracovního dokumentu, graf 1.

⁸ Viz podkladový dokument 2 pracovního dokumentu, tabulka 1.

⁹ Viz podkladový dokument 2 pracovního dokumentu, graf 1.

¹⁰ Viz podkladový dokument 4 pracovního dokumentu.

¹¹ Tamtéž.

¹² Zpráva České republiky uvedla 13 kanálů, pro které nebyly za rok 2005 sděleny žádné údaje týkající se evropských děl, a 20 kanálů, pro které nebyly sděleny žádné údaje o nezávislé produkci. V případě Itálie se jednalo o 10 kanálů pro obě kategorie za rok 2006. Francie neposkytla údaje o 18 kanálech, pokud jde o nezávislou produkci za roky 2005 a 2006; zpráva Slovinska uvádí 11 takovýchto kanálů.

¹³ Toto bylo potvrzeno v Navrhovaných pokynech pro kontrolu provádění článků 4 a 5 směrnice „Televize bez hranic“ ze dne 11. června 1999: „(...) v případě, že subjekt televizního vysílání provozuje více než jeden kanál, uvedou se podíly (evropských a nezávislých děl) v zásadě pro každý příslušný kanál“; k dispozici na

http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/reg/tvwf/eu_works/controle45_en.pdf.

včetně úplných údajů o těchto kanálech, nejsou-li uvedeny konkrétní a podložené důvody proti tomu.

Uplatňování článků 4 a 5 směrnice se mezi členskými státy stále podstatně liší. Například minimální podíl nezávislých děl podle článku 5 směrnice se může týkat buď vysílacího času subjektů televizního vysílání, nebo jejich programového rozpočtu: výběr je ponechán na členských státech¹⁴. Lze pozorovat určité odlišnosti, pokud se týká pojmu způsobilého vysílacího času: zatímco většina členských států do vnitrostátního práva přímo zavedla „záporné“ vymezení obsažené v člancích 4 a 5, některé státy z tohoto vymezení vyloučily další kategorie programů nebo zavedly „kladné“ vymezení způsobilých programů, čímž ztížily dosahování požadovaných podílů. Dále mnoho členských států stanovilo podrobnější nebo přísnější pravidla v dotčené oblasti¹⁵.

Tyto a podobné rozdíly v rámci oblasti působnosti umožněné směrnicí znesnadňují objektivní posouzení statistických výkazů členských států. Nižší předložená zjištění nicméně umožňují Komisi získat na základě zpráv členských států spolehlivé závěry, pokud se týká vlastního provádění článků 4 a 5.

2.1.3 *Nástroje analýzy a hodnocení*

Podle čl. 4 odst. 3 směrnice Komise zajistí uplatňování článků 4 a 5 v souladu s ustanoveními Smlouvy. Za účelem podpoření členských států v plnění jejich povinnosti podávat zprávy byly vypracovány pokyny vymezující některé výrazy a objasňující klíčové pojmy při provádění článků 4 a 5¹⁶. Dále byla stanovena řada ukazatelů¹⁷, které mají poskytnout základní osnovu objektivní analýzy pro vyhodnocení zpráv předkládaných členskými státy.

Výše uvedené důvody představují základ stanoviska Komise předloženého v tomto sdělení, které níže uvádí obecné trendy při uplatňování opatření na podporu produkce a distribuce evropských televizních programů na úrovni EU¹⁸.

2.1.4 *Uplatňování článku 4*

Tento bod obsahuje analýzu plnění povinnosti vysílat, kdy je to možné a vhodnými prostředky, většinový podíl evropských děl, jak je stanoveno v článku 4 směrnice.

Průměrný vysílací čas vyhrazený evropským dílům na všech kanálech uvedených ve zprávách ve všech členských státech EU-25 činil 63,52 % v roce 2005 a 65,05 % v roce 2006, což představuje nárůst o 1,53 procentního bodu za referenční období. Ve srovnání s předchozím obdobím, za které byly podávány zprávy (65,18 % v roce 2003 a 63,32 % v roce 2004), se

¹⁴ Francie byla donedávna jediným členským státem, který informoval Komisi o tom, že používá druhou možnost. Podíly nezávislé produkce se ve Francii vypočítávají na základě obratu digitálních pozemních kanálů a na základě programového rozpočtu kabelových a satelitních kanálů, viz podkladový dokument 4 pracovního dokumentu, s. 83. Následovala Itálie, která nahradila povinnost vyhradit nejméně 10 % vysílacího času nezávislé produkci povinností investovat nejméně 10 % výnosů kanálu do těchto děl, viz podkladový dokument 4 pracovního dokumentu, s. 97.

¹⁵ Jak je výslovně povoleno v čl. 3 odst. 1 směrnice. Řada členských států této možnosti využila, např. ukládají některým nebo všem subjektům televizního vysílání plnit vyšší procentuální požadavky než ty, které stanovuje směrnice.

¹⁶ Viz výše poznámka pod čarou 13.

¹⁷ Viz podkladový dokument 1 pracovního dokumentu.

¹⁸ Podrobnosti týkající se uplatňování v jednotlivých členských státech jsou uvedeny v podkladovém dokumentu 4 pracovního dokumentu.

průměrný podíl vysílacího času vyhrazeného evropským dílům mírně snížil o -0,13 procentního bodu za čtyři po sobě jdoucí roky (2003–2006). Podíváme-li se na období šesti let (66,95 % v roce 2001 a 66,10 % v roce 2002), průměrný podíl se snížil o -1,90 procentního bodu.

Střednědobý trend tedy podle všeho naznačuje mírně klesající údaje. Je však důležité poznamenat, že spolehlivost těchto srovnání je v mnohém omezena. Zprvu se zpráva za období 2001–2003 týkala pouze států EU-15. Poslední zpráva za období 2003–2004 zahrnovala statistické výkazy členských států, které přistoupily k EU v květnu 2004, pouze za omezené období několika měsíců. Průměrný podíl vysílacího času, který tyto státy vyhradily evropským dílům během referenčního období (2005–2006), činil 64,15 % v roce 2005 a 67,30 % v roce 2006, zatímco v období po přistoupení (květen až prosinec 2004) byl průměr s 61,77 % výrazně nižší. Vzhledem k tomu, že nové členské státy ještě potřebovaly čas na přizpůsobení se požadavkům této směrnice, si jejich výsledky zasluhují chválu. Značně převyšují podíly, kterých dosáhly státy EU-15 (o 1,05 procentního bodu vyšší než státy EU-15 v roce 2005 a o 3,75 procentního bodu v roce 2006). Jinými slovy je nyní potvrzeno úspěšné provádění článku 4 v těchto členských státech, které již bylo nastíněno v předchozí zprávě. Tyto optimistické výsledky dávají naději, že možná stagnace v rámci států EU-15 bude vyvážena pozitivním trendem ve státech EU-10.

Zadruhé je třeba mít na paměti, že od poslední zprávy byly průměrné podíly evropských děl založeny na všech kanálech a nikoli pouze na kanálech s alespoň 3% podílem diváků¹⁹. V důsledku rostoucí roztržitosti odvětví se objevil značný počet malých, úzce specializovaných kanálů, které zpočátku mohou mít problémy s vysíláním většinového podílu evropských děl. Nakonec je také nutné zdůraznit, že údaje zůstávají relativně stabilní a v průměru značně převyšují minimum 50 %, což svědčí o obecně řádném uplatňování článku 4 v rámci EU.

Na úrovni členských států se průměrný podíl vysílacího času pohyboval v rozmezí 47,31 % (Slovinsko) až 81,14 % (Dánsko) v roce 2005 a v rozmezí 45,44 % (Švédsko) až 81,07 % (Polsko) v roce 2006. Pokud se týká průměrného podílu vysílacího času vyhrazeného evropským dílům během referenčního období, byl trend v 15 členských státech pozitivní a v 10 členských státech negativní. S ohledem na předchozí referenční období a následný vývoj byly výsledky ve střednědobém období smíšené: třináct členských států nedosáhlo žádného pokroku v plnění požadavku 50% podílu evropských děl, zatímco dvanáct členských států zvýšilo svůj průměrný většinový podíl buď během čtyř let (2003–2006), nebo od začátku podávání zpráv v roce 2004 (pro státy EU-10). Tento zdánlivě méně uspokojivý výsledek je však zmírněn, když uvážíme, že v devíti členských státech došlo k poklesu podílu o pouhých pět procentních bodů nebo méně za období čtyř let. Pouze tři členské státy měly potíže při dosažení většinového podílu stanoveného v článku 4 buď v roce 2005, nebo 2006²⁰.

¹⁹ Výhodou předchozí metodiky vylučování kanálů s podílem diváků menším než 3 % mohlo být získávání „váženějších“ výsledků. Tato metodika byla ovšem přijata, protože v té době byly kanály s podílem diváků menším než 3 % považovány za okrajové. Vzhledem k výraznému nárůstu počtu kanálů není již toto hledisko oprávněné. Za účelem zdůraznění relativního významu „primárních“ kanálů nicméně podkladový dokument 7 pracovního dokumentu uvádí podíly vysílacího času vyhrazeného evropským dílům kanály s podílem diváků vyšším než 3 %.

²⁰ Litva vysílala v roce 2006 v průměru 46,98 % evropských děl, Slovinsko 47,31 % v roce 2005 a Švédsko 45,44 % v roce 2006.

Pokud se týká celkového počtu kanálů plnících požadavek většinového podílu podle článku 4, průměrná míra plnění tohoto požadavku pro všechny kanály uvedené ve zprávách činila ve všech členských státech 68,60 % v roce 2005 a 72,88 % v roce 2006. To představuje nárůst o 4,28 procentního bodu během referenčního období a o 4,60 procentního bodu během období 2003–2006 (68,28 % v roce 2003 a 72,80 % v roce 2004). Uvážíme-li rozptýlenost odvětví spolu s rostoucím počtem tematických a úzce specializovaných kanálů, byl udržen pozitivní vývoj, který již byl zmíněn v předchozí zprávě, jelikož se údaje vyjadřující míru plnění požadavku ustálily na relativně vysoké úrovni. Míra plnění požadavku pro všechny kanály, na které se vztahuje článek 4, na úrovni členských států se v roce 2005 pohybovala v rozmezí 30 % (Slovinsko) až 100 % (Lotyšsko, Malta a Slovenská republika). V roce 2006 se pohybovala mezi 41 % (Slovinsko a Švédsko) a 100 % (Estonsko, Malta a Slovenská republika). Během referenčního období se míra plnění požadavku zvýšila ve dvanácti členských státech, zůstala nezměněna v pěti členských státech a snížila se v osmi členských státech.

Výše uvedené výsledky ukazují obecně pozitivní obraz, pokud se týká cílů stanovených v článku 4. Celkově bylo většinového podílu požadovaného podle článku 4 z velké části členskými státy dosaženo, včetně nových členských států, přičemž se průměrný podíl ustálil na relativně vysoké úrovni nad 63 %, což značně převyšuje minimum 50 % stanovené směrnicí, a míra plnění požadavku většinového podílu se neustále zvyšovala. Jak navíc ukázaly údaje dobrovolně poskytnuté Rumunskem a Bulharskem²¹, integrace těchto nových členských států do režimu směrnice by pro příští zprávu neměla představovat problémy, pokud se týká podpory evropských děl.

2.1.5 Uplatňování článku 5

Tento bod sdělení se zabývá plněním minimálního požadavku podle článku 5 směrnice.

Průměrný podíl evropských děl nezávislých producentů (nezávislé produkce) na všech kanálech uvedených ve zprávách ve všech členských státech EU činil 36,44 % v roce 2005 a 37,59 % v roce 2006, což představuje nárůst o 1,15 procentního bodu za referenční období. To představuje zlepšení ve srovnání s předchozím referenčním obdobím (2003–2004), kdy došlo pouze k mírnému nárůstu o 0,11 procentního bodu (31,39 % v roce 2003 a 31,50 % v roce 2004). Za čtyři roky (2003–2006) se tedy průměrný podíl zvýšil o 6,20 procentního bodu. Během šesti po sobě jdoucích let (2001–2006) lze pozorovat stabilizující trend, jelikož se po výrazném poklesu o –6,25 procentního bodu během období 2001–2004 procentuální podíl zvýšil na úroveň (37,59 %) srovnatelnou s úrovní zaznamenanou v roce 2001 (37,75 %). Je proto nutno podpořit subjekty televizního vysílání v členských státech, aby tyto vylepšené výsledky nadále udržely. Zároveň je nutné připomenout, že oznamovací povinnost se od května 2004 vztahuje na větší skupinu 25 členských států. Je přirozené, že pro subjekty televizního vysílání v 10 nových členských státech může být obtížnější investovat do nezávislé produkce, jelikož prozatím nemají s uplatňováním článku 5 směrnice dostatek zkušeností. Ve skutečnosti jsou průměrné údaje 10 nových členských států (30,54 % v roce 2005 a 31,64 % v roce 2006) pod průměrem procentuálních podílů dosažených státy EU-15 (40,38 % v roce 2005 a 41,55 % v roce 2006). Celkové podíly velké většiny členských států se udržely vysoko nad minimem 10 % stanoveným směrnicí: pokud jde o nezávislá díla, 18 členských států bylo schopno ustálit své výsledky na úrovni, která značně převyšuje 25 % –

²¹ Průměrný vysílací čas vyhrazený evropským dílům v Bulharsku činil 67,65 % v roce 2005 a 72,83 % v roce 2006. V případě Rumunska dosáhly tyto údaje za rok 2005, resp. 2006 výše 51,08 % a 57,95 %.

jinými slovy čtvrtinu – celkového způsobilého vysílacího času. Pouze jeden nový členský stát musí zlepšit své výsledky, aby dosáhl 10% minima²².

Průměrná míra plnění tohoto požadavku v EU pro všechny kanály ve všech členských státech činila 75,92 % v roce 2005 a 79,20 % v roce 2006, což představuje nárůst o 3,28 procentního bodu za referenční období. Ve srovnání se dvěma předchozími referenčními obdobími (90,67 % v roce 2001, 89,13 % v roce 2002, 78,40 % v roce 2003 a 81,92 % v roce 2004) se míra plnění požadavku zvýšila o 0,80 procentního bodu za období čtyř let (2003–2006), ovšem klesla o –11,47 procentního bodu za šest po sobě jdoucích let (2001–2006). To představuje podstatný, nicméně pochopitelný pokles s ohledem na to, že tyto údaje nyní zahrnují údaje za 10 nových členských států. Nicméně je patrné, že během referenčního období se míra plnění požadavku zvedla i přes relativně horší výsledky nových členských států a změnu metodiky od poslední zprávy.

Průměrná míra plnění požadavku pro kanály v každém členském státě se v roce 2005 pohybovala v rozmezí 20 % (Kypr a Česká republika) až 100 % v pěti členských státech (Estonsko, Irsko, Lotyšsko, Malta a Slovenská republika) a v roce 2006 v rozmezí 20 % (Kypr) až 100 % v šesti členských státech (Estonsko, Irsko, Lotyšsko, Malta, Slovenská republika a Finsko). Průměrná míra plnění požadavku se v 10 členských státech zvýšila, zůstala nezměněna v devíti členských státech a snížila se v šesti členských státech. To ve srovnání s výsledky zaznamenanými v poslední zprávě potvrzuje pozitivní trend plnění požadavku stanoveného v článku 5 směrnice.

Průměrný podíl, který je v EU vyhrazen nejnovějším evropským dílům nezávislých producentů (nejnovější díla²³) činil 68,65 % všech nezávislých evropských děl (nejnovějších či nikoli) v roce 2005 a 66,75 % v roce 2006, což představuje mírný pokles o –1,90 procentního bodu za referenční období. Ve srovnání s předchozími referenčními obdobími (61,78 % v roce 2001, 61,96 % v roce 2002, 71,66 % v roce 2003 a 69,09 % v roce 2004) došlo sice k poklesu o –4,91 procentního bodu za čtyři roky (2003–2006), ale k nárůstu o 4,97 procentního bodu za šest let. Tento vývoj není sice natolik pozoruhodný jako vývoj mezi lety 1999 a 2004, ve kterém došlo k nárůstu o téměř 30 %, ovšem naznačuje, že po období výrazného pokroku s ohledem na nejnovější díla se podíl ustálil na velmi uspokojivé úrovni.

Na úrovni členských států se průměrné procentuální podíly pohybovaly v rozmezí 26,13 % (Estonsko) až 100 % (Kypr a Slovenská republika) v roce 2005 a v rozmezí 24,80 % (Irsko) až 100 % (Slovenská republika) v roce 2006. Byl zaznamenán pozitivní trend v průměrném podílu nejnovějších děl v 10 členských státech, k žádné změně nedošlo v jednom členském státě a negativní vývoj nastal v 15 členských státech. Stojí také za zmínku, že procentuální podíly vysílacího času vyhrazeného nejnovějším dílům nezávislých producentů zůstaly nad úrovní 25 % (25,02 % v roce 2005 a 25,09 % v roce 2006) celkového způsobilého vysílacího času. To potvrzuje pozitivní trend v zařazování nejnovějších děl, kde došlo k nárůstu o 2,59 procentního bodu za čtyři roky (2003–2006)²⁴.

Výše uvedené výsledky naznačují, že cíl článku 5 směrnice je z hlediska zařazování nezávislé produkce, včetně odpovídajícího podílu nejnovějších děl, na úrovni Společenství

²² V roce 2005 Kypr vyhradil 9,70 % vysílacího času evropským dílům nezávislých producentů a v roce 2006 to bylo 6,48 %.

²³ Tj. díla vysílaná do pěti let od jejich výroby.

²⁴ Viz graf 2, podkladový dokument 2 pracovního dokumentu.

bez potíží dosahováno. Údaje dobrovolně poskytnuté Bulharskem a Rumunskem²⁵ dávají naději, že tyto země budou schopny přispět k dosažení cílů článku 5 v následujícím referenčním období.

3. ZÁVĚR

Podle statistických výkazů, které poskytly členské státy, se zařazování evropských děl na úrovni Společenství za současné referenční období zvýšilo po poklesu v období předchozím. Trend za období čtyř let byl relativně ustálený, zatímco za období šesti let (2001–2006) došlo k mírnému poklesu. Celkově se však podíl evropských děl vysílaných na obrazovkách v EU ustálil na relativně vysoké úrovni převyšující 63 %. Překážkou komplexního hodnocení však jsou čtyři faktory. Zaprvé od poslední zprávy údaje také zahrnují statistické výkazy deseti členských států, které přistoupily k EU v roce 2004. Zadruhé se změnil způsob výpočtu v tom smyslu, že od poslední zprávy byly do průměrů zahrnuty údaje pro kanály s podílem diváků nižším než 3 %. Zatřetí vede rostoucí roztržitost odvětví k hospodářskému tlaku a potřebě levného a snadno srozumitelného obsahu, což vytváří obtížnější prostředí pro investování do evropských děl a jejich zařazování. Konečně poklesl počet kanálů, pro které nebyly oznámeny žádné údaje.

Nicméně s ohledem na zařazování evropských děl nelze popřít stabilizující trend, který je dále potvrzen pozitivním trendem v průměrné míře plnění požadavku pro kanály, na které se vztahují články 4 a 5. Tato míra plnění během referenčního období vzrostla o více než 4 procentní body a také se pozitivně vyvíjela během období čtyř let (2003–2006). Závěrem lze říci, že celková situace je uspokojivá, pokud jde o vysílání evropských děl na televizních kanálech EU, ačkoli v některých členských státech stále existuje prostor pro zlepšení. Zařazování evropských děl se na evropské úrovni ustálilo na úrovni značně převyšující 60 % a podíl nad 65 % či vyšší je v budoucnu udržitelný. Toto pozitivní hodnocení se ve stejné míře vztahuje na 10 nových členských států – které ve skutečnosti v referenčním období dosáhly lepších výsledků než „staré“ členské státy – což ukazuje, že jejich počáteční úsilí plnit požadavky článku 4 bylo úspěšné.

S ohledem na provádění článku 5 směrnice lze také pozorovat pozitivní trend: po výrazném poklesu o –6,25 procentního bodu během období 2001–2004 se míra v roce 2006 ustálila na úrovni srovnatelné s úrovní zaznamenanou v roce 2001 (37,59 % ve srovnání s 37,75 %). To znamená, že se průměrný podíl zvýšil za čtyři roky dosti podstatně o 6,20 procentního bodu, a to i přes dopad výše uvedených faktorů. Je pozoruhodné, že velká většina členských států byla schopna ustálit své výsledky, pokud jde o nezávislou produkci, na úrovni, která značně převyšuje 25 % – jinými slovy čtvrtinu – celkového způsobilého vysílacího času.

Situace týkající se nejnovějších děl nezávislých producentů je také velmi uspokojivá: i přes mírný pokles během referenčního období a během čtyř let se údaje za období šesti let zlepšily. Během referenčního období bylo více než 25 % celkového způsobilého vysílacího času vyhrazeno nejnovějším dílům.

Tyto výsledky, založené na podrobné analýze zpráv členských států²⁶, ukazují, že cílů článků 4 a 5 směrnice bylo za současné referenční období bez potíží dosaženo na úrovni Společenství i na úrovni členských států.

²⁵ V Bulharsku bylo 17,42 % a 14,94 % vyhrazeno nezávislým dílům v roce 2005, resp. 2006; v Rumunsku údaje dosáhly výše 36,22 % a 38,62 %.

Vývoj hlavních ukazatelů za období 2003–2006 (úroveň Společenství)

